

Advies- en Arbitragecommissie Rijksdienst

AAN: De centrales van overheidspersoneel
toegelaten tot de Bijzondere Commissie
van Overleg bij de Raad van State (BCO);

De voorzitter van het overleg met de BCO
bij de Raad van State, mr.-W. Scholten
Vice-President van de Raad van State.

Bijlagen

-	AAC/85.072 dd. 29-07-'85	<u>AAC/85.094</u> AAC.06	27 september 1985
---	-----------------------------	-----------------------------	-------------------

Onderwerp:

Geschil m.b.t. arbeidsduurverkorting bij de Raad van State.

De Centrales van Overheidspersoneel, toegelaten tot de Bijzondere Commissie van Overleg bij de Raad van State, hebben bij brieven van 29 juli en 27 augustus 1985 op grond van artikel 119b ARAR aan de Advies- en Arbitragecommissie een tweeledig verzoek om advies voorgelegd inzake een in de BCO Raad van State gerezen geschil met betrekking tot de uitvoering van de arbeidsduurverkorting 1985.

De voorzitter van het overleg met de BCO Raad van State heeft de visie van de dienstleiding van de Raad van State aan de commissie kenbaar gemaakt bij contramemorandum van 16 september 1985. Genoemde brieven en contramemorandum, waarin de standpunten van de bij het geschil betrokken partijen zijn vervat, zijn als bijlagen bij dit advies gevoegd.

Op grond van de bovengenoemde brieven, de overige ter beschikking gestelde documenten en de nadere - tijdens de hoorzitting van 23 september 1985 verstrekte - informatie heeft de commissie bij het uitbrengen van haar advies het navolgende overwogen.

Het verzoek om advies van de BCO Raad van State heeft betrekking op een tweetal aspecten, t.w.:

1. Heeft het overleg met de BCO Raad van State inzake de arbeidsduurverkorting voldaan aan de criteria van open en reëel overleg.
2. Is aanpassing van de werktijdregeling bij de Raad van State in het kader van de arbeidsduurverkortende maatregelen gerechtvaardigd.

ad 1 Ten aanzien van het gevoerde overleg constateert de commissie dat op 27 juni 1985 de

de complexiteit van de materie - het overleg voort te zetten, heeft overgenomen. Vervolgens werd op 28 juni 1985 een definitief besluit genomen inzake de arbeidsduurverkorting.

Het in de contramemorandum door de vice-president gebruikte argument voor dit - in strijd met de afspraak - zonder overleg genomen besluit is ontleend aan de opvatting van de dienstleiding van de Raad van State dat de stellingname van de centrales enerzijds te absoluut was en anderzijds te weinig met relevante argumenten onderbouwd om alsnog tot overeenstemming te kunnen komen.

De commissie meent dat een dergelijk standpunt in het overleg tot uiting had dienen te komen. Thans is echter naar het oordeel van de commissie een besluit genomen terwijl het formele overleg hierover niet was afgerond.

Hieruit de conclusie trekken dat van enig open en reëel overleg geen sprake was, acht de commissie echter overtrokken.

ad 2. De commissie heeft in haar advies van 13 mei 1985 inzake het geschil over de uitvoering van de arbeidsduurverkorting 1985 haar opvatting kenbaar gemaakt met betrekking tot een haars inziens gerechtvaardigde wens van overheidszijde om het in het verleden ontstane verschil in omvang van arbeidsduur bij overheidsorganen met een afwijkende volletijd-arbeitsduur zoveel mogelijk te neutraliseren.

Daarnaast heeft de commissie in dit advies gesteld het "in het belang van een harmonieuze ontwikkeling van de arbeidsvoorwaarden van het overheidspersoneel te achten indien (ten onrechte bestaande) verschillen in rechtspositie bij overigens gelijke categorieën van overheidspersoneel door harmoniserende maatregelen worden gelijkgetrokken". De commissie heeft daaraan nadrukkelijk toegevoegd dat zowel de verschillen ten voordele als ten nadele in de beschouwing dienen te worden betrokken.

Dit laatste aspect is door de centrales van overheidspersoneel in de vergadering van het Centraal Georganiseerd Overleg in Ambtenarenzaken van 5 juni 1985 aan de orde gesteld teneinde een nadere uitwerking te doen verkrijgen in het overleg met de bijzondere commissies. Naast de centrales deelde ook de minister van Binnenlandse Zaken daarbij de opvatting van de commissie. In de uitwerking van de ADV-maatregel bij de Raad van State bleek de BCO Raad van State van oordeel dat er bij de Raad van State sprake is van een bijzondere werktijdregeling. Voor aanpassing van de werktijdregeling zou dan ook geen reden zijn.

De commissie constateert dat bij de Raad van State wel reeds geruime tijd wordt afgeweken van de gebruikelijke arbeidsduur, doch dat daaraan geen bijzondere werktijdregeling als bedoeld in de circulaire van de minister van Binnenlandse Zaken van 3 juli 1985 nr. AB85/U1054 ten grondslag ligt. De commissie meent dat de aard van de werkzaamheden van het personeel van de Raad van State niet wezenlijk afwijkt van die van overige categorieën van overheidspersoneel waarop het Algemeen Rijksambtenarenreglement van toepassing is.

De commissie beschouwt de 37 1/2 uryge werkweek bij de Raad van State als een bestaand

compromis- voorstel van BCO-zijde, dat een feitelijke continuering van een harmoniseerbaar verschil in volletijd-arbeidsduur inhield, werd naar het oordeel van de commissie terecht door de voorzitter van het overleg afgewezen.

De commissie kan zich vinden in de opvatting van de BCO Raad van State dat bij het overleg inzake de ADV-maatregel bij de Raad van State ook overige afwijkingen in rechtspositieregelingen voor het personeel van de Raad van State - die als nadelig worden beschouwd kunnen worden betrokken.

De commissie beschouwt echter de toezegging van de dienstleiding van de Raad van State aan de BCO om andere verschillen in rechtspositionele regelingen van het personeel van de Raad van State ten opzichte van het overige rijksperoneel, waarop het ARAR ook van toepassing is, in de BCO aan de orde te stellen, als zijnde in overeenstemming met de opvatting van de commissie, zoals vervat in het advies van 13 mei 1985.

In dit verband merkt de commissie nog op dat het niet van toepassing zijn van het Coördinatiebesluit Rijksperoneelsaan_ gelegenheden haars inziens niet behoeft in te houden dat zonder dringende noodzaak bij de Raad van State wordt afgeweken van rechtspositieregelingen, bestemd voor het totale burgerlijk rijksperoneel.

De commissie adviseert het overleg over het met de ADV-maatregel in gang gezette harmonisatieproces op korte termijn voort te zetten.

Overigens constateert zij dat beide partijen hebben gehandeld als ware de geschillenregeling ex artikel 110b e.v. van het Algemeen Rijksambtenarenreglement al opgenomen in het Besluit van 25-november betreffende de instelling van een bijzondere commissie van overleg bij de Raad van State (Stb.655, 1976). De commissie is van mening dat het aanbeveling verdient de toepasselijkheid van de geschillenregeling vast te leggen in de diverse rechtspositie_ regelingen betreffende het overleg met de centrales van overheidsperoneel.

's-Gravenhage, 27 september 1985,
De Advies- en Arbitragecommissie Rijksdienst,

Prof.dr. W. Albeda
- voorzitter

Th.H. Dragt
- secretaris

Prof.mr. M.G. Rood
- lid

Prof.dr. C.J. Rijnvos
- lid

Prof.mr. W.F. de Gaay Fortman
- bijzonder lid

Prof.dr. E.P. de Jong
- bijzonder lid